

Parasha 44 Torah

Femte Mosebok/Deuteronomy/Dvarim (ord)

[Kapittel 1](#)

[Kapittel 2](#)

[Kapittel 3](#)

Kapittel 1

¹ Dette er de ordene Måshe talte til hele Israel på den andre siden av Jardenelven, i ørkenen, på sletten rett overfor Sof, mellom Paran, Tåfel, Lavan, Hazerat og Di-Zahav. ² Det er elleve dagsreiser fra Chårev langs veien som går forbi Se'irfjellet til Kadesh-Barnea.

³ I det førtiende året, i den ellevte måneden, på den første dagen i måneden, skjedde det: Måshe talte til Israels barn alt det YHVH hadde befalt om dem, ⁴ etter at han hadde slått Sichån, emårittenes konge, som bodde i Cheshbån, og kongen i Basan, Åg, som bodde i Ashtaråt i Edre'i. ⁵ På den andre siden av Jarden, i Måavs land, begynte Måshe å utlegge Tåraken og sa:

⁶ YHVH vår Elåhim talte til oss ved Chårev og sa: «Lenge nok har dere bodd ved dette fjellet.

⁷ Snu nå, bryt opp og dra mot emårittenes fjell, til alle stedene som ligger omkring på sletten, i fjellene og i lavlandet, i Negev og ved kysten mot havet, til K'naaneernes land og til L'vanån, helt til den store elven, elven Frat. ⁸ Se, Jeg har lagt landet rett foran ansiktet deres. Gå inn og ta landet i eie, som YHVH tilsverget deres fedre, Avraham, Jitzchak og Ja'akåv, landet som Han ville gi dem og deres ætt etter dem.»

⁹ Jeg talte til dere på den tiden og sa: «Jeg alene klarer ikke å bære dere. ¹⁰ YHVH deres Elåhim har gjort dere tallrike, og se, her er dere i dag, i en mengde som stjernene på himmelen. ¹¹ Må YHVH, deres fedres Elåhim, gjøre dere tusen ganger mer tallrike enn dere nå er, og velsigne dere slik Han har lovt dere! ¹² Men hvordan kan jeg alene bære tyngden og byrden av dere og anklagene deres? ¹³ Ta ut fra stammene deres noen vise og forstandige menn som har innsikt, og jeg skal sette dem til overhoder over dere.»

¹⁴ Dere svarte meg og sa: «Det du har sagt vi skal gjøre, er godt.» ¹⁵ Så tok jeg overhodene for stammene deres, vise menn som har innsikt, og jeg satte dem til overhoder over dere, førere for tusen, førere for hundre, førere for femti, førere for ti og oppsynsmenn for stammene deres. ¹⁶ Den gangen befalte jeg også dommerne deres og sa: «Hør på de tvistemålene som er mellom deres brødre, og døm rettferdig mellom en mann og hans bror, eller en fremmed som er hos ham. ¹⁷ Dere skal ikke være partiske i dommen; dere skal høre like mye på liten og stor. Dere skal ikke frykte for noe menneske, for dommen hører Elåhim til. Er det en sak som er for vanskelig for dere, skal dere komme til meg med den, så jeg kan høre den.» ¹⁸ På den tiden befalte jeg dere alt det dere skulle gjøre.

¹⁹ Så brøt vi opp fra Chårev og dro gjennom hele den store og forferdelige ørkenen, som dere så på veien til emårittenes fjell, slik YHVH vår Elåhim hadde befalt oss. Så kom vi til

Kadesh-Barnea. ²⁰ Jeg sa til dere: «Dere har kommet til emårittenes fjell, som YHVH vår Elåhim gir oss. ²¹ Se, YHVH din Elåhim har lagt landet rett foran deg. Dra opp og ta det i eie, slik YHVH, dine fedres Elåhim, har sagt deg. Frykt ikke og bli ikke forferdet!»

²² Da kom dere alle fram til meg og sa: «La oss sende noen menn foran oss, så de kan utforske landet for oss. Når de kommer tilbake, kan de gi oss melding om hvilken vei vi skal dra opp dit, og om de byene vi kommer til.» ²³ Denne planen syntes jeg godt om. Derfor tok jeg ut tolv av deres menn, en mann fra hver stamme. ²⁴ De la ut og dro opp i fjellene og kom til Eshkåldalen, og de speidet på landet. ²⁵ I hendene tok de med seg av landets frukt ned til oss. De hadde melding med tilbake til oss og sa: «Det er et godt land som YHVH vår Elåhim gir oss.»

²⁶ Likevel ville dere ikke dra opp, men dere gjorde opprør mot befalingen fra YHVH deres Elåhim. ²⁷ Dere klaget i teltene deres og sa: «Fordi YHVH hater oss, har Han ført oss ut av landet Mitsrajim for å overgi oss i emårittenes hånd, så de kan ødelegge oss. ²⁸ Hvor kan vi dra opp? Våre brødre har gjort våre hjerter motløse og sagt: Folket er større og høyere enn oss. Byene deres er store og befestet helt opp til himmelen. Dessuten har vi sett Anakims sønner der.»

²⁹ Da sa jeg til dere: «Vær ikke skrekkslagne eller redde for dem! ³⁰ YHVH deres Elåhim, som går foran dere, Han skal stride for dere, slik Han også gjorde for dere i Mitsrajim, rett foran øynene på dere. ³¹ Også i ørkenen så du hvordan YHVH din Elåhim bar deg, som en mann bærer sin sønn, hele den veien dere vandret til dere kom til dette stedet.» ³² Men til tross for dette trodde dere ikke på YHVH deres Elåhim, ³³ Han som gikk foran dere på veien for å se ut et sted hvor dere kunne slå leir, for å vise dere veien dere skulle gå, i ilden om natten og i skyen om dagen.

³⁴ YHVH hørte røsten av deres ord og ble vred, og Han sverget og sa: ³⁵ «Sannelig, ikke én av disse mennene fra denne onde slekt skal se det gode landet som Jeg sverget å gi deres fedre, ³⁶ bortsett fra Kaleb, J'fonehs sønn. Han skal få se det; til ham og hans barn gir Jeg det landet han vandret i, for han fulgte YHVH helt og fullt.»

³⁷ Også på meg ble YHVH vred for deres skyld, og sa: «Heller ikke du skal få komme inn dit. ³⁸ J'håshoa, Nons sønn, som står for ditt ansikt, han skal komme inn dit. Sett mot i ham, for han skal sørge for at Israel får arve landet. ³⁹ Småbarna deres, som dere sa ville bli til krigsbytte, og deres sønner som i dag ikke kjenner forskjell på godt og ondt, de skal komme inn dit. Til dem skal jeg gi det, og de skal ta det i eie. ⁴⁰ Men dere skal snu og dra ut i ørkenen på veien mot Rødehavet (Jam-Sof).»

⁴¹ Da svarte dere og sa til meg: «Vi har syndet mot YHVH. Vi vil dra opp og stride, slik YHVH vår Elåhim befalte oss.» Da dere alle hadde spent våpnene om dere til strid, trodde dere det var lett å dra opp i fjellet. ⁴² YHVH sa til meg: «Si til dem: Dra ikke opp for å stride, for Jeg er ikke midt iblant dem. Da vil dere bli slått av fiendene deres.» ⁴³ Dette talte jeg til dere, men likevel ville dere ikke høre. Dere gjorde opprør mot YHVHs befaling, og egenrådige dro dere opp i fjellet. ⁴⁴ Emårittene, som bodde på det fjellet, kom ut og møtte dere og jagde dere

som en bisverm, og slo dere i Se'ir og drev dere helt til Hårmah. ⁴⁵ Så vendte dere tilbake og gråt for YHVHs ansikt, men YHVH ville ikke høre på deres røst eller legge øret til dere. ⁴⁶ Så ble dere i Kadesh i mange dager, ja, alle de dagene dere holdt dere der.

[Til toppen](#)

Kapittel 2

¹ Så snudde vi og dro ut i ørkenen på veien til Rødehavet (Jam-Sof), slik som YHVH hadde talt til meg. Vi brukte mange dager for å gå rundt Se'irfjellet. ² YHVH talte til meg og sa:

³ «Nå har dere brukt lang nok tid til å gå rundt dette fjellet. Vend dere mot nord! ⁴ Befal folket og si: Dere skal dra gjennom det området som tilhører deres brødre, Esavs barn, som bor i Se'ir. De vil bli redde for dere. Derfor skal dere vokte dere nøyte ⁵ så dere ikke går i strid mot dem, for Jeg vil ikke gi dere noe av landet deres, nei, ikke så mye som en fotsbredd. For Se'irfjellet har Jeg gitt som eiendom til Esav. ⁶ Dere skal kjøpe mat for penger av dem, så dere kan spise. Også vann skal dere kjøpe for penger av dem, så dere kan drikke. ⁷ For YHVH deres Elåhim har velsignet deg i alt av dine henders arbeid. Han kjenner din vandring gjennom denne store ørkenen. I disse førti årene har YHVH din Elåhim vært med deg. Du har ikke manglet noe.»

⁸ Vi dro videre forbi våre brødre, Esavs barn som bor i Se'ir, bort fra veien over sletten, bort fra Eilat og Etzjån-Gever. Vi snudde og dro forbi på veien til Måavørkenen. ⁹ Da sa YHVH til meg: «Angrip ikke Måav, og gå ikke i strid mot dem, for Jeg vil ikke gi deg noe av landet deres til eiendom. For Ar har Jeg gitt som eiendom til Låts barn. ¹⁰ Før hadde emittene bodd der, et folk like stort, tallrikt og høyreist som anakittene. ¹¹ De ble også regnet som kjemper, slik som anakittene, men måavittene kaller dem emitter. ¹² I Se'ir bodde hårittene tidligere, men Esavs barn fordrev dem og ødela dem. De bosatte seg der i deres sted, slik som Israel gjorde i sitt eiendomsland, det som YHVH ga dem.

¹³ Bryt nå opp og dra over Sereddalen!» Så dro vi over Sereddalen. ¹⁴ Tiden vi brukte fra vi dro fra Kadesh-Barnea til vi dro over Sereddalen, var trettiåtte år, til hele slekten av stridsmenn i leiren var utdødd, slik YHVH hadde sverget for dem. ¹⁵ For YHVHs hånd var sannelig imot dem, så Han slo dem med forvirring i leiren, helt til de var utdødd. ¹⁶ Da alle stridsmennene til slutt var utdødd fra folket, skjedde det ¹⁷ at YHVH talte til meg og sa: ¹⁸ «I dag skal du dra over grensen til Måav ved Ar. ¹⁹ Når du nærmer deg Ammåns barn, skal du ikke gå til angrep på dem eller gå i strid mot dem, for Jeg vil ikke gi deg noe av landet til Ammåns barn til eiendom. For det har jeg gitt som eiendom til Låts barn.»

²⁰ Dette ble også regnet som et land med kjemper. Det hadde bodd kjemper der tidligere. Men Ammånittene kaller dem samsommitter, ²¹ et folk like stort, tallrikt og høyreist som anakittene. Men YHVH ødela dem rett foran Ammånittene, og de fordrev dem og bosatte seg der i deres sted, ²² slik Han også hadde gjort for Esavs barn. De bodde i Se'ir, og Han ødela hårittene for dem. De fordrev dem og bodde der i deres sted, helt til denne dag.

²³ Avittene bodde i landsbyene helt til Azzah. Kaftårerne, som kom fra Kaftår, ødela dem og bodde der i deres sted.

²⁴ «Bryt opp, dra av sted, og gå over elven Arnån! Se, Jeg har gitt emåritten Sichån, kongen av Cheshbån, og hans land i din hånd. Begynn å ta det i eie, og gå ut i strid mot ham! ²⁵ Fra denne dag vil Jeg la skrekk og frykt for deg komme over folkeslagene overalt under himmelen. De skal høre det som blir sagt om deg, og de skal skjelve og bli grepet av angst på grunn av deg.»

²⁶ Fra K'demåtørkenen sendte jeg budbærere til Sichån, kongen av Cheshbån, med ord om fred og lot si: ²⁷ «La meg få dra gjennom landet ditt. Jeg skal gå på veien, og jeg skal ikke ta av verken til høyre eller venstre. ²⁸ Mat skal du selge meg for penger, så jeg kan spise, og vann skal du gi meg for penger, så jeg kan drikke. La meg bare få dra gjennom til fots, ²⁹ slik som Esavs barn, som bor i Se'ir, og måavittene som bor i Ar, lot meg få lov til, inntil jeg drar over Jarden til det landet som YHVH vår Elåhim gir oss.»

³⁰ Men Sichån, kongen i Cheshbån, ville ikke la oss dra gjennom, for YHVH din Elåhim hadde forherdet hans ånd og gjort hans hjerte gjenstridig, for at Han kunne overgi ham i din hånd, slik det er skjedd i dag. ³¹ YHVH sa til meg: «Se, rett foran ditt ansikt begynner Jeg å overgi Sichån og landet hans. Begynn å ta det i eie, så landet hans kan bli din eiendom.» ³² Da kom Sichån og hele hans folk ut for å møte oss og stride mot oss ved Jahatz. ³³ YHVH vår Elåhim overga ham rett foran oss. Så slo vi både ham, hans sønner og hele hans folk. ³⁴ På den tiden inntok vi alle byene hans, og alle mennene, kvinnene og barna i hver by lyste vi i bann. Vi lot det ikke bli noen overlevende igjen. ³⁵ Bare buskapen tok vi som bytte til oss selv, sammen med hærfanget fra byene vi inntok. ³⁶ Fra Arå'er, som ligger ved bredden av Arnånelven, og fra byen som ligger i fjellkløften, helt til Gil'ad, fantes det ikke en eneste by som var uinntakelig for oss. YHVH vår Elåhim overga alle rett foran oss. ³⁷ Bare landet til Ammåns barn kom du ikke nær, ikke noe sted langs Jabbåkelven, eller byene i fjellene, eller noe annet sted, slik YHVH vår Elåhim hadde befalt oss.

[Til toppen](#)

Kapittel 3

¹ Så snudde vi og dro opp langs veien til Basan. Åg, Basans konge, kom ut mot oss, han og hele hans folk, for å gå til strid ved Edre'i. ² YHVH sa til meg: «Frykt ikke for ham, for Jeg har overgitt ham og hele hans folk og hans land i din hånd. Du skal gjøre med ham som du gjorde med Sichån, emåritterkongen, som bodde i Cheshbån.» ³ Også Åg, Basans konge, med hele hans folk overga YHVH vår Elåhim i vår hånd, og vi slo ham til det ikke var noen overlevende igjen hos ham. ⁴ På den tiden inntok vi alle byene hans. Det var ikke en eneste by som vi ikke tok fra dem: seksti byer, hele Argåvområdet, riket til Åg i Basan. ⁵ Alle disse byene var befestet med høye murer, porter og bomber, foruten en stor mengde landsbyer. ⁶ Vi lyste dem i bann, slik vi også gjorde med Sichån, kongen i Cheshbån. I hver by lyste vi mennene, kvinnene og barna i bann. ⁷ Men hele buskapen og hærfanget fra byene tok vi selv som bytte.

⁸ Slik tok vi på den tiden landet fra de to emåritterkongene på denne siden av Jarden, fra Arnånelven til Hermånfjellet ⁹ – Tsidånierne kaller Hermån for Sirjån, og emårittene kaller

det S'nir – ¹⁰ alle byene på sletten, hele Gil'ad og hele Basan, helt til Salka og Edre'i, byer i riket til Åg av Basan. ¹¹ For bare kong Åg av Basan var igjen av alle kjempene. Hans kiste var av jern. Står den ikke i Rabba, som tilhører Ammåns barn? Den er ni alen lang og fire alen bred, målt ut fra en vanlig alen.

¹² Dette landet som vi tok i eie den gangen, fra Arå'er, som er ved Arnånelven, og halvparten av Gil'ad fjellene og byene deres, ga jeg til r'ovenittene og gadittene. ¹³ Resten av Gil'ad, og hele Basan, riket til Åg, ga jeg til halvparten av Manasses stamme. Hele Argåvområdet med hele Basan ble kalt kjempenes land.

¹⁴ Ja'ir, Manasses sønn, inntok hele Argåv-området, helt til grensen til geshårittene og ma'akatittene. Han kalte Basan med sitt eget navn, Ja'irs teltbyer, som det heter til denne dag.

¹⁵ Til Machir ga jeg Gil'ad. ¹⁶ Og til r'ovenittene og gadittene ga jeg området fra Gil'ad og helt til Arnån-elven, med midten av elven som grense, helt til Jabbåkelven, grensen til Ammåns barn. ¹⁷ Videre ga jeg dem slettelandet med Jarden som grense, fra Kinneretsjøen og helt til østsiden av Arabasjøen, Saltsjøen, nedenfor Pissgaliene.

¹⁸ På den tiden befalte jeg dere og sa: «YHVH deres Elåhim har gitt dere dette landet til eiendom. Alle hærmennene skal dra væpnet over foran deres brødre, Israels barn. ¹⁹ Men konene, barna og buskapen deres – jeg vet at dere har stor buskap – skal bli igjen i byene deres, dem jeg har gitt dere. **Maftir** ²⁰ Bli der helt til YHVH har gitt hvile både til deres brødre og til dere selv, og også de har tatt i eie det landet som YHVH deres Elåhim gir dem på den andre siden av Jarden. Da kan hver av dere vende tilbake til sin eiendom, den jeg har gitt dere.»

²¹ På samme tid befalte jeg også J'håshoa og sa: «Dine øyne har sett alt det YHVH deres Elåhim har gjort med disse to kongene. Slik vil YHVH gjøre med alle de rikene du skal dra gjennom. ²² Dere skal ikke frykte for dem, for YHVH deres Elåhim vil selv stride for dere.»

[Til toppen](#)